USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **FTV Prima, spol. s r. o.,** se sídlem Na Žertvách 24/132, Praha 8 - Libeň, zastoupené Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou, se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání,** se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 8. 3. 2010, sp. zn./Ident.: 2008/1688/vav/FTV, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2011, č. j. 5 A 122/2010 - 73,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 8. 3. 2010, sp. zn./Ident.: 2008/1688/vav/FTV (dále též „napadené rozhodnutí"), žalovaná udělila žalobkyni pokutu ve výši 1 000 000 Kč pro porušení ustanovení § 48 odst. 4 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění ke dni vydání rozhodnutí (dále jen „zákon o provozování vysílání"), neboť odvysílané obchodního sdělení na produkt VODAFONE, „Jde to i jinak (mutace 10)", žalovaná vyhodnotila jako reklamu, kterou žalobkyně neoddělila zvukově, obrazově či zvukově-obrazově zřetelně od ostatních částí programu.

[2] Proti napadenému rozhodnutí brojila žalobkyně žalobou ze dne 7. 5. 2010 s argumentací, že žalovaná nesprávně vyhodnotila povahu obchodního sdělení, jeho oddělenost a rozeznatelnost, že trestnost jejího jednání zanikla dle směrnice o audiovizuálních službách, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a že pokuta byla uložena po uplynutí prekluzivní lhůty, v rozporu se zákonem.

[3] Městský soud v Praze ve věci rozhodl rozsudkem č. j. 5 A 122/2010 - 73 ze dne 14. 12. 2011, kterým napadené rozhodnutí zrušil, neboť se ztotožnil s argumentací

žalobkyně, že uplynula jednoroční subjektivní lhůta pro uložení pokuty podle ustanovení § 61 odst. 1 zákona o provozování vysílání. Městský soud dále uvedl, že odvysílané obchodní sdělení nelze hodnotit jako reklama, neboť se podle jeho názoru jedná o sponzorský vzkaz.

[4] Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2011, č. j. 5 A 122/2010 - 73, podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost ze dne 22. 12. 2011. V doplnění kasační stížnosti podáním ze dne 27. 2. 2012 stěžovatelka tvrdila, že městský soud v rozporu se zákonem o provozování vysílání posoudil charakter odvysílaného obchodního sdělení, a trvala na svém závěru, že se naopak jednalo o srovnávací reklamu odvysílanou za účelem podpory prodeje produktů společnosti Vodafone.

[5] Podáním ze dne 13. 3. 2012 stěžovatelka vzala svou kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2011, č. j. 5 A 122/2010 - 73, zpět.

[6] Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

[7] Protože stěžovatelka vzala svou kasační stížnost ze dne 22. 12. 2011 proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2011, č. j. 5 A 122/2010 - 73, zpět, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil podle ustanovení § 120 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s.

[8] Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení (v tomto případě řízení o kasační stížnosti) zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu